

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 255/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1 C/11/2006 z 9. júla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júla 2009 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 C/11/2006 z 9. júla 2009. Sťažnosť sťažovateľa bola doplnená na základe výzvy ústavného súdu podaním z 5. augusta 2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom zo 16. januára 2006 na všeobecnom súde domáhal, aby povolil obnovu právoplatne skončeného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 194/92.

Okresný súd jeho návrh na obnovu konania uznesením sp. zn. 1 C/11/2006 z 9. júla 2009 však zamietol. Uznesenie o zamietnutí návrhu mu bolo doručené 9. júla 2009.

V uvedenom postupe okresného súdu a jeho rozhodnutí, ktorým zamietol návrh sťažovateľa na obnovu konania, vidí sťažovateľ porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a tiež porušenie jeho práva podľa čl. 13 dohovoru, pretože vo veci rozhodol bez toho, aby vykonal riadne dokazovanie.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 1 C/11/2006 z 9. júla 2009 a zrušil rozhodnutie v uvedenej veci a prikázal okresnému súde, aby vo veci opätovne rozhodol podľa citovaných článkov ústavy a dohovoru, ako aj v súlade s čl. 13 a čl. 14 dohovoru.

Súčasne sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € a úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

Podľa obsahu sťažnosti je jej predmetom tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základného práva podľa označeného článku ústavy a práv podľa dohovoru postupom a rozhodnutím okresného súdu o zamietnutí jeho návrhu na obnovu konania vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 4 C 194/92.

Ústavný súd sa vo veci svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Všeobecné súdnictvo zabezpečuje fyzickým osobám a právnickým osobám presadzovanie svojich práv, zaväzuje sa poskytnúť im účinnú ochranu pred neoprávnenými štátnymi zásahmi, pritom má

prednostne chrániť a presadzovať individuálne základné práva a slobody. Príslušné procesné poriadky (v tomto prípade Občiansky súdny poriadok) sú zárukou účinnosti tejto právnej ochrany aj zárukou ochrany zákonného prístupu k uplatňovaniu základných práv a slobôd. Z uvedeného dôvodu je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, keď nie je daná právomoc všeobecných súdov (napr. II. ÚS 13/01).

Týmto zákonným postupom sa zabezpečuje aj základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré úzko súvisí s právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Toto právo zahŕňa aj právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa § 201 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 206 ods. 1 OSP ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní nerozhodne právoplatne odvolací súd.

Podľa § 232 ods. 2 OSP, pre konanie o obnove platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni.

Z pripojeného uznesenia okresného súdu o zamietnutí návrhu na obnovu konania sp. zn. 1 C/11/2006 z 9. júla 2009 totiž vyplynulo, že voči nemu bolo možné podať odvolanie, o čom bol sťažovateľ v predmetnom uznesení náležite poučený. Ústavný súd v tejto súvislosti tiež konštatuje, že sťažovateľ mal v systéme všeobecného súdnictva proti namietanému porušeniu základného práva podľa ústavy i práv podľa čl. 6 ods. 1, resp. čl. 13 a čl. 14 dohovoru k dispozícii účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý aj využil. Ak tvrdil, že okresný súd mu zamietol návrh na obnovu konania nezákonne, tento argument mohol predniesť predtým aj v rámci odvolacieho konania voči uzneseniu okresného súdu sp. zn. 1 C/11/2006 z 9. júla 2009, čo aj napokon urobil.

Ústavný súd totiž na okresnom súde zistil, že proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ ešte predtým, ako podal sťažnosť ústavnému súdu (22. júl 2009), odvolanie, ktoré mu doručil 13. júla 2009 (hoci túto skutočnosť sťažovateľ v sťažnosti neuviedol).

Na základe uvedeného ústavný súd bol nútený sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Nedostatok právomoci ústavného súdu zaoberať sa sťažnosťou sťažovateľa nemožno odstrániť, pretože opravným prostriedkom sťažovateľa sa bude zaoberať odvolací súd.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2009